

د يعقوب ليک

د کتاب پېژندنه

دا ليک د يعقوب له خوا چې د اورشليم د کليسا مشر ؤ، ليکل شوی دی. په دې ليک کې يعقوب هغو خلکو ته چې په عيسی مسيح باندې يې ايمان راوړی ؤ ټينگار کوي چې يوازې دا بس نه دی چې يو څوک دعوه وکړي چې په خدای باندې ايمان لري، بلکې ضروري ده چې هغه دا خپله دعوه په خپلو کړو وړو کې هم ثابته کړي. دا ليک په دې باندې ټينگار کوي چې په مسيحيت کې د ايمان ترڅنگ عمل هم ډېر مهم دی.

د يعقوب ليک په دې هکله لارښوونه کوي چې ايمانداره خلک بايد د تکليفونو په وخت کې څنگه عمل وکړي. هغوی بايد د حکمت د لاسته راوړلو دپاره دعا وکړي ترڅو په دې پوه شي چې څنگه د خدای په قانون باندې عمل وکړي او د خدای څخه په اطاعت کولو سره خپل ژوند تېر کړي. د يو کس د عملونو مهم اړخ د هغه وينا يا خبرې دي چې کېدای شي د ښو يا بدو دپاره ترې کار واخيستل شي. د ايماندارانو د عملونو بل اړخ دا دی چې د غريبانو او مظلومانو سره څنگه چلند وشي. خدای زمونږ د عملونو وروستنی قاضي دی. مونږ بايد د خدای د قضاوت دپاره په صبر سره انتظار وباسو او خپل ژوند نورو ته په دعا کولو او خدمت کولو سره تېر کړو.

د موضوعگانو لست

سلامونه: ۱:۱

ایمان او حکمت: ۱:۲-۸

غریب او شتمن خلک: ۱:۹-۱۱

ازمپښتونه او وسوسې: ۱:۱۲-۱۸

د کلام اورپدل او عمل کول: ۱:۱۹-۲۷

د تبعیض په هکله خبرداری: ۱:۲۰-۱۳

ایمان او عمل: ۲:۱۴-۲۶

خپله ژبه په واک کې ساتل او حکمت: ۳:۱-۱۸

مسیحي او دنیاوي ژوند: ۴:۱-۵:۶

صبر او دعا: ۵:۷-۲۰

سلامونه

۱ (۱) د خدای او د خښتن عیسی مسیح د خدمتگار یعقوب له خوا دې د اسراییلو دولس قبیلو ته چې په ټوله نړۍ کې خواره واره شوي دي، سلام وي.

ایمان او حکمت

۲ (۲) ای زما خویندو او ورونو! هرکله چې تاسو د ډول ډول ازمپښتونو سره مخامخ کېږئ نو هغه یوه خوشحالي وگنئ، (۳) ځکه تاسو پوهېږئ چې دا ستاسو د ایمان په ازمپښت کې ستاسو صبر او زغم زیاتوي. (۴) کله چې ستاسو صبر او زغم نور هم زیات شي، نو تاسو به کامل او بې عیب انسانان شئ او د هېڅ شي کمی به په تاسو

کې نه وي. (٥) خو که په تاسو کې په چا کې د حکمت کمی وي، نو هغه دې د خدای څخه وغواړي چې هغه یې د سخاوت له مخې او بې له دې چې څوک ملامته کړي هرچا ته ورکوي، نو هغه ته به هم ورکړل شي. (٦) خو کله چې څوک کوم شی غواړي، نو هغه دې د ایمان سره وغواړي او هېڅ شک دې نه کوي، ځکه چې شک کوونکی د بحر د هغو څپو په شان دی چې د باد په وسیله اخوا دې خوا غورځول کیږي. (٧) داسې سړی دې په دې تمه نه اوسي چې ماته به د څښتن څخه کوم څه لاسته راشي، (٨) ځکه چې شکمن سړی په خپلو کارونو کې ټینګ ولاړ نه وي.

غریب خلک او شتمن خلک

(٩) غریب ورور دې د خدای په وړاندې په خپلې سرلوړۍ باندې ویاړ وکړي (١٠) او همدارنگه شتمن ورور دې په خپلې عاجزۍ باندې چې د خدای له خوا ده ویاړ وکړي، ځکه چې هغه به د وانبو د گل په شان له منځه لاړ شي. (١١) ځکه کله چې لمر د خپلې سوځوونکې گرمۍ سره راوخېژي نو وانبه وچ کړي، گلان یې ورژيږي او بڼایست یې له منځه لاړ شي. نو همداسې به شتمن سړی هم د خپل کاروبار سره له منځه لاړ شي.

ازمېښتونه او وسوسې

(١٢) بختور دی هغه څوک چې د ازمېښت په وخت کې ټینګ پاتې شي، ځکه کله چې هغه د داسې ازمېښت څخه بریالی تېر شي، نو د ژوندون تاج به چې خدای د هغو خلکو سره چې ورباندې گران دی

وعدہ کړې ده، تر لاسه کړي. (۱۳) څوک چې وسوسه کيږي، نو هغه باید دا ونه وايي: «خدای زه وسوسه کړی يم،» ځکه چې خدای د هېڅ ډول بدۍ په وسیله نه وسوسه کيږي او نه هم څوک وسوسه کوي. (۱۴) خو یو کس هغه وخت وسوسه کيږي چې کله هغه د خپلو نفساني غوښتنو په وسیله وهڅول شي او په دام کې راوښول شي. (۱۵) بیا د هغه نفساني غوښتنې د گناه د راپیدا کېدلو سبب کيږي او کله چې گناه خپل وروستي حد ته ورسېږي، نو د مرگ سبب گرځي.

(۱۶) ای زما گرانو خویندو او ورونو! ونه غولېږئ. (۱۷) ټول ښه او کامل نعمتونه مونږ ته د خدای له خوا چې د لمر، سپوږمۍ او ستورو پیدا کوونکی دی، راځي. هغه نه بدلېدونکی دی او نه د سیوري په شان گرځي او راگرځي. (۱۸) هغه مونږ د خپلې ارادې او رښتیني کلام په وسیله پیدا کړو، ترڅو د هغه په ټولو مخلوقاتو کې لکه د لومړني حاصل مېوه واوسو.

د کلام اورېدل او په هغه باندې عمل کول

(۱۹) نو ای گرانو خویندو او ورونو! دا یاد ساتئ چې هرڅوک باید په اورېدلو کې تېز، په خبرو کې ورو او په قهر کې سوږ اوسي. (۲۰) ځکه کله چې څوک په قهر شي هغه نه شي کولای چې د خدای عادلانه مقصدونه پوره کړي. (۲۱) له دې امله تاسو د ټولو غیر اخلاقي کارونو او ټولو بدیو څخه لاس واخلي او په عاجزۍ سره هغه کلام قبول کړئ چې ستاسو په زړونو کې کرل شوی او کولای

شي تاسو ته خلاصون درکړي. (۲۲) نو تاسو بايد د هغه په کلام عمل وکړئ او يوازې په اورېدلو سره يې خپل ځانونه مه غولوی. (۲۳) ځکه څوک چې کلام ته غوږ نيسي او عمل پرې نه کوي، نو هغه د هغه سړي په شان دی چې خپل مخ په ايینه کې ويني. (۲۴) کله چې هغه خپل ځان وويني او لار شي، نو سمدلاسه دا هېر کړي چې څېره يې څنگه وه. (۲۵) خو که چېرې څوک کامل او ازادي بخښونکي شريعت ته په غور سره وگوري او په هغه باندې عمل وکړي او څه چې واورې او هغه هېر نه کړي، نو خدای به د هغه په ټولو کارونو کې برکت واچوي.

(۲۶) که څوک خپل ځان دينداره گڼي او خپله ژبه په واک کې نه ساتي، نو هغه خپل ځان غولوي او دينداري يې هېڅ گټه نه لري. (۲۷) د پلار خدای په نظر کې سوچه او بې عيبه دينداري دا ده چې په يتيمانو او کونډو باندې د مصيبت په وخت کې پام وکړو او پرې نه ږدو چې دا نړۍ مو فاسد کړي.

د طرفدارۍ په خلاف خبردارۍ

۲ (۱) ای زما خویندو او ورونو! که چېرې تاسو زمونږ په څښتن عیسی مسیح چې د جلال خاوند دی ایمان لرئ، نو د چا طرفداري مه کوئ. (۲) فرض کړئ یو سړی چې د سرو زرو گوته یې په لاس وي او ښکلي کالي یې اغوستي وي او ستاسو غونډې ته راشي او یو غریب سړی په زړو کالیو کې راشي (۳) او تاسو د هغه سړي درناوی وکړئ چې ښکلي کالي یې اغوستي دي او ورته ووايئ:

«مهرباني وکړئ دلته په دې بڼه ځای کې کښېښئ» او هغه غریب

سړي ته ووايي: «هلته ودرېره یا دلته په ځمکه باندې کښېښه.» (۴)

ایا تاسو په خپل منځ کې د تبعیض څخه کار وانخیست او ایا د بدو خیالونو له مخې مو قضاوت ونه کړ؟

(۵) ای زما گرانو خویندو او ورونو! واورئ، ایا خدای د دې نړۍ

غریبان نه دي غوره کړي چې په ایمان کې شتمن وي او د هغې پاچاهۍ وارثان وي چې خدای د هغو خلکو سره وعده کړې ده چې

ورسره مینه کوي؟ (۶) خو تاسو د غریب سړي سپکاوی وکړ. ایا

شتمن خلک په تاسو باندې ظلم نه کوي او تاسو محکمو ته نه

راکاري؟ (۷) ایا هغوی د مسیح نېک نوم چې خدای په تاسو باندې

ایښی دی، نه بدناموي؟

(۸) که چېرې تاسو په رښتیا سره د څښتن د شریعت په شاهانه

حکم باندې عمل وکړئ چې د خدای په کلام کې یې یادونه شوې ده

چې وایي: «د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه» نو

بڼه کار کوئ. (۹) خو که چېرې تاسو د کوم چا طرفداري کوئ نو

گناه کوئ او شریعت تاسو د قانون ماتوونکو په توگه محکوموي.

(۱۰) ځکه که چېرې څوک د شریعت په ټولو حکمونو عمل وکړي

خو یو حکم یې مات کړي نو هغه د ټول شریعت په ماتولو گناهکار

شو. (۱۱) ځکه چا چې ویلي دي: «زنا مه کوه.» نو دا یې هم ویلي

دي: «قتل مه کوه.» که ته زنا نه کوې خو قتل وکړې، نو بیا هم ته د

شریعت ماتوونکی شوې. (۱۲) نو د هغو خلکو په شان خبرې او

عمل وکړئ چې د هغه شریعت له مخې به ورباندې قضاوت کیږي

چې مونږ ته ازادي راکوي. (۱۳) ځکه چې د قضاوت په وخت کې به خدای په هغه چا باندې رحم ونه کړي چې په نورو باندې يې رحم نه دی کړی. خو بيا هم رحم په قضاوت باندې بريالی دی.

بې له عمل نه ايمان مړ دی

(۱۴) ای زما خویندو او ورونو! که څوک ووايي چې زه ايمان لرم خو عمل نه کوي نو گټه يې څه ده؟ ایا داسې ايمان هغه ته خلاصون ورکولای شي؟ (۱۵) فرض کړئ تاسو ووينئ چې يو ورور يا خور کالیو او خوږو ته اړتيا لري، (۱۶) او ستاسو څخه يو څوک هغه ته ووايي: «په خير لار شه او تود او مور اوسه.» خو چې کومو شيانو ته اړتيا لري هغه ورته ورنه کړئ نو څه گټه به ولري؟ (۱۷) نو په همدې ډول که چېرې د ايمان سره عمل نه وي نو هغه ايمان مړ دی.

(۱۸) خو کېدای شي چې څوک ووايي: «ته ايمان لرې او زه نېک کارونه کوم. ته دې خپل ايمان بې له عمله ماته وښايه او زه به خپل ايمان د خپلو عملونو په وسيله تاته دروښاييم.» (۱۹) ته په دې باور لرې چې خدای يو دی نو ډېره ښه ده. شيطان او پېريان هم په دې باور لري او له وېرې ريږي. (۲۰) ای ناپوهه سرپه! ایا په دې نه پوهېږې چې ايمان بې له عمل نه بې گټې دی؟ (۲۱) کله چې زمونږ نيکه ابراهيم خپل زوی اسحاق د قربانۍ په ځای کې خدای ته وړاندې کړ نو ایا هغه په دې عمل سره د خدای له خوا نېک ونه گڼل شو؟ (۲۲) تاسو گورئ چې د هغه ايمان او عمل په گډه سره کار وکړ او په عمل سره د هغه ايمان کامل شو. (۲۳) په دې ډول د خدای د

کلام هغه وينا رښتيا شوه چې وايي:

ابراهيم په خدای ايمان راوړ او په دې باندې هغه عادل وگڼل شو.

او هغه د خدای دوست وبلل شو. (۲۴) نو تاسو وينئ چې انسان يوازې په ايمان نه بلکې په خپل عمل باندې نېک کيږي. (۲۵) نو په همدې ډول بدلنه راحاب د خپلو نېکو عملونو په وسيله چې اسراييلي استازو ته يې پناه ورکړه او د هغوی سره يې مرسته وکړه چې په بله لاره وټنښتي، نېکه وگڼل شوه.

(۲۶) نو لکه څنگه چې بدن بې له روح نه مړ دی، نو همدا شان ايمان هم بې له عمل نه مړ دی.

خپله ژبه په خپل واک کې ساتل

۳ (۱) ای زما خویندو او ورونو! بايد هڅه ونه کړئ چې تاسو ټول دې استاذان شی، ځکه په دې پوهېږئ چې مونږ استاذانو سره به تر نورو زيات حساب کيږي، (۲) ځکه چې مونږ ټول ډېرې تېروتنې کوو او څوک چې په خبرو کې تېروتنه نه کوي هغه کامل انسان دی او هغه کولای شي چې خپل ټول بدن په خپل واک کې وساتي. (۳) مونږ د اس په خوله کې قيضه اچوو، ترڅو زمونږ تابع شي او هرې خواته چې وغواړو هغه بوځو. (۴) همدارنگه کشتیگانو ته وگورئ، سره له دې چې ډېرې غټې وي او په قوي بادونو باندې چلېږي، خو د يو وړوکي راشپېل په وسيله رهنمايي

کیري او هرې خواته چې کشتی چلوونکی وغواړي هماغې خواته یې
بېولی شي. (۵) ژبه هم همداسې ده، که څه هم هغه د بدن یو
وړوکی غړی دی، خو د غټو غټو شیانو په هکله لافې وهي.

گورئ څومره لوی ځنگل د اور په یو ورکوتې بڅرکي سره اور اخلي.
(۶) همدارنگه ژبه هم د اور په شان ده. هغه د بدیو څخه ډکه یوه
نړۍ ده چې زمونږ په ټول بدن کې ځای نیسي او زمونږ ټول بدن
فاسدوي. هغه زمونږ ټول ژوندون په اور سوځوي او دا په خپله د
دوزخ په اور کې سوځیږي.

(۷) نو انسان کولای شي چې هر ډول وحشي حیوانات، مرغان،
خزندې او بحري حیوانات اهلي کړي او اهلي کړي یې دي، (۸)
خو هېڅوک نه شي کولای خپله ژبه په خپل واک کې وساتي. ژبه
بده او نه کنترولونکې ده او د وژونکو زهر و څخه ډکه ده. (۹) په
همدې ژبه مونږ هم د څښتن یعنی اسماني پلار ثنا او صفت کوو او
هم په انسان باندې چې د خدای په شکل پیدا شوی دی، بد وایو.
(۱۰) د همدې یوې خولې څخه هم د ستاینې خبرې راوځي او هم
بدې خبرې. ای خویندو او ورونو! داسې باید نه وي. (۱۱) ایا دا
کېدای شي چې د یوې چینې د خولې څخه هم خوږې او هم تروې
اوبه راوځي؟ (۱۲) ای زما خویندو او ورونو! ایا د انځر ونه کولای
شي چې زيتون او یا د انګورو تاک انځر ونیسي؟ په همدې ډول د
تروو اوبو د چینې څخه خوږې اوبه نه شي راوتلی.

اسماني او دنیاوي حکمت

۱۳) په تاسو کې څوک هوښيار او پوه شته؟ که چېرې وي، نو هغه دې دا په نېک ژوند تېرولو او په نېکو کارونو ثابته کړي يعنې داسې عاجزي چې د حکمت نه پيدا کېږي. ۱۴) که چېرې ستاسو په زړونو کې سخته کينه او ځان خوښونه وي، نو بايد لافې ونه وهئ چې هوښياران يئ. که داسې وکړئ، نو حقيقت په دروغو بدلوي. ۱۵) دا هغه حکمت نه دی چې د اسمان نه راځي بلکې دا دنياوي، نفساني او شيطاني حکمت دی. ۱۶) ځکه چې هرچېرته چې کينه او ځان خوښونه وي، نو هلته گډوډي او هر ډول بد کارونه کېږي. ۱۷) خو کوم حکمت چې د اسمان نه راځي هغه لومړی سوچه وي، بيا سوله خوښوونکی، نرم، معقول، رحم کوونکی، له ښو ثمر و څخه ډک، بېطرفه او بېريا وي. ۱۸) او د نېکۍ او عدالت حاصل د هغه تخم څخه پيدا کېږي چې د سوله خوښوونکو له خوا په سوله کې کرل کېږي.

د دنياوي شيانو سره مينه مه کوئ

۴) ۱) ستاسو په منځ کې جنگونه او شخړې له کومه راپيدا کېږي؟ ايا هغه ستاسو د نفساني غوښتنو له امله چې په تاسو کې په جگړه کې دي، نه راپيدا کېږي؟ ۲) تاسو چې کوم شی غواړئ او هغه په لاس نه درځي، نو دې ته تيار يئ چې قتل وکړئ. تاسو د نورو سره بخيلي کوئ، خو څه چې غواړئ هغه لاسته نه شی راوړلی، نو جنگ او شخړه کوئ. خو بياهم کوم شی په لاس نه درځي، ځکه چې د خدای څخه يې نه غواړئ. ۳) خو که تاسو د خدای څخه د کوم شي دپاره سوال هم وکړئ، نو هغه به يې درنه کړي، ځکه چې په بد

نیت او د خپلو هوسونو د پوره کولو دپاره یې غواړئ. (۴) ای
 بېایمانه خلکو! ایا تاسو نه پوهېږئ چې د نړۍ سره دوستي کول د
 خدای سره دښمني کول دي؟ له دې امله څوک چې غواړي د نړۍ
 سره دوستي وکړي، نو هغه خپل ځان د خدای دښمن کوي. (۵) ایا
 تاسو گومان کوئ چې د خدای د کلام دا وینا بېخایه ده چې وايي:
 «هغه روح چې خدای په مونږ کې اچولی دی هغه ډېرې سختې
 غوښتنې لري؟» (۶) خو خدای په مونږ باندې زیات فضل کوي، نو
 له دې امله د خدای کلام وايي:

خدای د کبرجنو په ضد دی، خو په عاجزانو باندې فضل کوي.

(۷) نو له همدې امله د خپل خدای تابعداري کوئ او د شیطان په
 وړاندې ټینګ ودرېږئ، نو هغه به درڅخه وتښتي. (۸) خپل ځانونه
 خدای ته ورنژدې کړئ، نو هغه به هم تاسو ته درنژدې شي. ای
 گناهکارانو! خپل لاسونه د بدو کارونو څخه پاک کړئ. ای منافقانو!
 خپل زړونه پاک کړئ. (۹) غمجن اوسئ، ویر او ژړا وکړئ. ستاسو
 خدا دې په ژړا بدله شي او ستاسو خوشحالي دې په غم. (۱۰) خپل
 ځانونه د څښتن په وړاندې عاجزان کړئ، نو هغه به تاسو سرلوړي
 کړي.

د نورو په هکله قضاوت مه کوئ

(۱۱) ای خویندو او ورونو! یو بل پسې بدې خبرې مه کوئ. څوک
 چې خپل ورور پسې بدې خبرې کوي او یا د هغه په هکله قضاوت
 کوي، نو په حقیقت کې د شریعت بد وايي او د هغه په هکله قضاوت

کوي. که ته د شريعت په هکله قضاوت کوي، نو په شريعت عمل نه کوي بلکې خپل ځان د هغه نه لوړ گڼي لکه په خپله چې قاضي يې. (۱۲) يوازې خداى دى چې هم شريعت ورکوي او هم قاضي دى. يوازې هغه دى چې دا قدرت لري چې خلک وژغوري او يا يې له منځه يوسي. نو بيا ته څوک يې چې د خپل گاونډي په هکله قضاوت کوي؟

په لاپو وهلو باندې وياړ مه کوئ

(۱۳) اى خلکو واورئ، تاسو چې وايئ: «مونږ به نن يا سبا فلاني ښار ته لاړ شو او هلته به يو کال تېر کړو، هلته به سوداگري وکړو او ډېرې پيسې به وگټو.» (۱۴) خو تاسو په دې هم نه پوهېږئ چې سبا به څه کيږي، ستاسو ژوند څه شى دى؟ هغه د بخار په شان دى چې د لږې شپې دپاره رانښکاره کيږي او بيا ورکيږي. (۱۵) د دې په ځاى بايد ووايئ: «که د خښتن رضا وي نو مونږ به ژوندي پاتې شو او دا يا هغه کار به وکړو.» (۱۶) خو تاسو اوس په خپلو لاپو باندې وياړ کوئ او داسې لافې وهل بد کار دى. (۱۷) نو بيا څوک چې په نېکۍ کولو پوهيږي او نه يې کوي، نو هغه گناه کوي.

شتمنو خلکو ته خبردارى

۵ (۱) واورئ اى شتمنو خلکو! د هغو مصيبتونو په خاطر چې په تاسو باندې راتلونکي دي، ژړا او انگولا وکړئ. (۲) ستاسو شتمني تباه شوې ده او کالي مو چينجو خوړلي دي. (۳) ستاسو سره زر او

سپين زر زنگ و هلي او د هغوی زنگ به په تاسو شاهدي ورکوي او د اور په شان به ستاسو بدن وسوځوي. خو بياهم تاسو د دې نړۍ په اخرو ورځو کې مال او دولت ذخيره کوئ. (٤) گورئ، کومو خلکو چې ستاسو په پتيو کې لو کړی دی او تاسو د هغوی مزدوري نه ده ورکړې، چيغې وهي او د لوگرو فريادونه د مطلق قادر خښتن غوږونو ته رسېدلي دي. (٥) تاسو په نړۍ کې په عيش او عشرت ژوند تېروئ او مزې کوئ، خو اوس تاسو د هغو حيواناتو په شان يئ چې ځانونه مو د حلالولو د ورځې دپاره چاغ کړي دي. (٦) تاسو بېگناه خلک مجرمان کړل او ومو وژل او هغوی ستاسو په وړاندې ونه درېدل.

په سختيو کې صبر کول

(٧) نو ای خویندو او ورونو! د خښتن تر راتگ پورې صبر وکړئ. گورئ، یو بزگر څنگه د خپلې ځمکې څخه د ارزښتناکه حاصل د راټولولو په خاطر صبر کوي او د مني او پسرلي بارانونو ته انتظار وباسي. (٨) نو تاسو هم باید صبر وکړئ او خپل زړونه قوي کړئ، ځکه چې د خښتن راتگ نژدې دی.

(٩) ای خویندو او ورونو! د یو بل څخه شکایت مه کوئ، ترڅو خدای تاسو تر خپل قضاوت لاندې ونه نیسي، ځکه چې قاضي په دروازه کې ولاړ دی. (١٠) ای خویندو او ورونو! کومو پیغمبرانو چې د خښتن په نوم خبرې کړې دي د هغوی صبر او کړاوونه د خپلو ځانونو دپاره مثال وگرځوئ. (١١) مونږ صبر کوونکي خلک بختور

گڼو. تاسو د ايوب د صبر په هکله اورېدلي دي او خبر يې چې
خښتن په پای کې د هغه سره څنگه مرسته وکړه، ځکه چې خدای
ډېر زړه‌سواندی او مهربانه دی.

۱۲) ای زما خویندو او ورونو! په پای کې دا مهمه ده چې قسم ونه
خوړئ، نه په اسمان، نه په ځمکه او نه په کوم بل شي، بلکې ستاسو
«هو» باید «هو» وي او «نه» مو «نه» وي، هسې نه چې د خدای د
قضاوت لاندې راشئ.

زوروره او اثرناکه دعا

۱۳) که ستاسو څخه کوم څوک د کړاوونو سره مخامخ وي، نو دعا
دې وکړي او که څوک خوشحاله وي، نو هغه دې د ستاینې سندرې
ووايي. ۱۴) که په تاسو کې څوک ناروغه وي، نو د کلیسا مشران
دې راوغواړي چې د هغه دپاره دعا وکړي او د هغه بدن دې د
خښتن په نوم په تېلو باندې غوړ کړي. ۱۵) کومه دعا چې په ایمان
سره وشي، نو ناروغ به جوړ شي. خښتن به بېرته هغه روغ کړي او
که گناه یې کړې وي، نو هغه به ورته وبخښل شي. ۱۶) نو بیا یو بل
ته د خپلو گناهونو اقرار وکړئ او د یو بل دپاره دعا وکړئ چې شفا
ومومئ. د نېک سړي دعا ډېره زوروره او اثرناکه وي. ۱۷) الیاس
نبي زمونږ په شان یو انسان ؤ، خو کله یې چې د زړه له کومي دعا
وکړه چې باران دې ونه ورپرې، نو تر درې نیمو کلونو پورې په
ځمکه باندې باران ونه شو. ۱۸) هغه یوځل بیا دعا وکړه او د اسمان
څخه باران وشو او په ځمکه کې فصل پیدا شو.

١٩) ای زما خویندو او ورونو! که په تاسو کې شوک د رښتینې لارې څخه واوړي او بل شوک هغه بېرته راوگرځوي، (٢٠) نو هغه دې په دې پوه شي چې هر شوک چې یو گناهکار د خپلې غلطې لارې څخه راوگرځوي، نو هغه د مرگ څخه ژغوري او د هغه گناهکار ډېر گناهونه به وبخښل شي.